# Ogłoszenia parafialne

## ogłoszenia do 16 02 2025

*1 lutego 2025*

**OGŁOSZENIA PARAFIALNE**:

1. W nadchodzącym okresie obchodzimy następujące święta: 2 lutego Święto Ofiarowania Pańskiego;  5 lutego św. Agaty;
2. **W nadchodzącym okresie  obchodzimy: 1 - go lutego pierwsza sobota miesiaca  6 lutego  1- czwartek, 7 lutego pierwszy piątek miesiąca**;
3. **2 lutego obchodzimy rocznicę rozpoczęcia posługi  Metropolity Częstochowskiego Arcybiskupa  Wacława Depo**. Panu Bogu polecamy Jego służbę Kościołowi w naszej diecezji.
4. **2 lutego obchodzimy Święto  Ofiarowania  Pańskiego**, które w swej treści nawiązuje do Tajemnicy Bożego Narodzenia, dlatego,  do tego święta;  śpiewamy w kościele kolędy. W tym dniu święto kapłan poświęca świece tzw.  gromnice lub gromniczki, które przechowujemy w domach i zapalamy w czasie burz, niebezpieczeństw, a także modląc się przy umierającej osobie. .  W tym dniu modlimy się za księży zakonników i zakonnice: jest to Dzień Życia Konsekrowanego; Wielu polityków pielgrzymuje w to święto  do Jasnogórskiej Pani zawierzając Jej  przyszłość Polski.
5. **11 lutego** - w rocznicę objawień w Lourdes - obchodzimy **XXXI ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO.** Celem obchodów jest objęcie modlitwą wszystkich cierpiących , zarówno duchowo jak i fizycznie oraz zwrócenie uwagi świata  na ich potrzeby a także dostrzeżenie tych, którzy zawodowo bądź z potrzeby serca towarzyszą chorym i ich bliskim. **Święto to, ustanowił św. Jan Paweł II wrażliwy na cierpienie ludzkie.**  Módlmy się za pracowników służby zdrowi
6. **10 lutego odwiedzę chorych naszej parafii.** Proszę o zgłaszanie chorych osób, abym mógł Im w ich domu udzielić świętych sakramentów

Namaszczenie chorych

**Nazywany (błednie) ostatnim namaszczeniem - obok pokuty - należy do sakramentów uzdrowienia chrześcijańskiego. Gładzi grzechy, przynosi ulgę w cierpieniu, a nawet uzdrawia. Na czym polega namaszczenie chorych i dla kogo jest przeznaczone?**

Sakrament namaszczenia chorych – jak wszystkie pozostałe sakramenty – został ustanowiony przez Jezusa i był praktykowany już w czasach apostolskich. .

**Sakrament namaszczenia. Dla kogo?**

Sakrament namaszczenia chorych jest przeznaczony dla wiernych, którzy zmagają się z ciężką i niebezpieczną chorobą czy starością. Nie jest sakramentem dla umierających, ale żyjących i jako sakrament umocnienia i uzdrowienia jest potrzebny nie tylko chorym, ale również ich bliskim. KKK wyjaśnia, że „pierwszą łaską sakramentu namaszczenia chorych jest łaska umocnienia, pokoju i odwagi, by przezwyciężyć trudności związane ze stanem ciężkiej choroby lub niedołęstwem starości” (1520). Sakrament może być udzielany tyle razy, ile zachodzi taka konieczność.
Aby go przyjąć, trzeba być w stanie łaski uświęcającej (po spowiedzi i komunii św.). Komu i kiedy

można udzielić sakramentu:

- Osobom w podeszłym wieku, nawet, również wtedy, gdy nie zagraża im niebezpieczna choroba;

- Przed operacją, zwłaszcza jeżeli jej przyczyną jest niebezpieczna choroba;

- Chorym dzieciom, jeżeli osiągnęły taki poziom umysłowy, że ten sakrament może im przynieść pokrzepienie;

- Chorym, którzy stracili przytomność lub używanie rozumu, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że prosiliby o to, gdyby byli przytomni.

- Sakrament można powtarzać, jeśli chory po przyjęciu namaszczenia wyzdrowiał i ponownie zachorował albo w czasie trwania tej samej choroby nastąpiło poważne pogorszenie.

Kościół (W Instrukcji KEP dotyczącej posługiwania chorym i umierającym) przypomina, aby wierni prosili o namaszczenie chorych natychmiast, gdy nadejdzie właściwy moment i przyjmowali go z głęboką wiarą i pobożnością, wystrzegając się złego zwyczaju odkładania przyjęcia tego sakramentu.

**Sakrament namaszczenia chorych. Ograniczenia**

Zgodnie z nauczaniem Kościoła sakramentu namaszczenia chorych nie wolno udzielać tym, którzy uparcie trwają w jawnym grzechu ciężkim czy osobom niepraktykującym. Nigdy nie udziela się sakramentu namaszczenia zmarłym.

Jeśli sakrament namaszczenia będzie udzielony choremu w domu dobrze jest wcześniej przygotować: stolik z krzyżem, zapaloną świecą, wodą święconą, kropidłem, ręczniczkiem oraz szklanką wody. Domownicy podczas obrzędu powinni towarzyszyć choremu, wspierając go modlitwą. Na znaczenie obecności przy chorym zwracał uwagę święty Jan Paweł II. W Gdańsku w 1987 roku mówił: „Kiedy więc ktokolwiek z nas, drodzy bracia i siostry, gdziekolwiek na tej polskiej ziemi, jest wezwany ludzkim cierpieniem, niech mu stanie przed oczyma to wydarzenie z Ewangelii (Mt 8,5-13). I Chrystus, który mówi do setnika: "*Przyjdę i uzdrowię go*". Nieraz onieśmiela nas to, że nie możemy "uzdrowić", że nie możemy nic pomóc. Przezwyciężajmy to onieśmielenie. Ważne jest, żeby przyjść. Żeby być przy człowieku cierpiącym. Może nawet bardziej jeszcze niż uzdrowienia, potrzebuje on człowieka, ludzkiego serca, ludzkiej solidarności”.

**Namaszczenie chorych.**